

Hristos a Înviat!

Adevarat a Înviat!

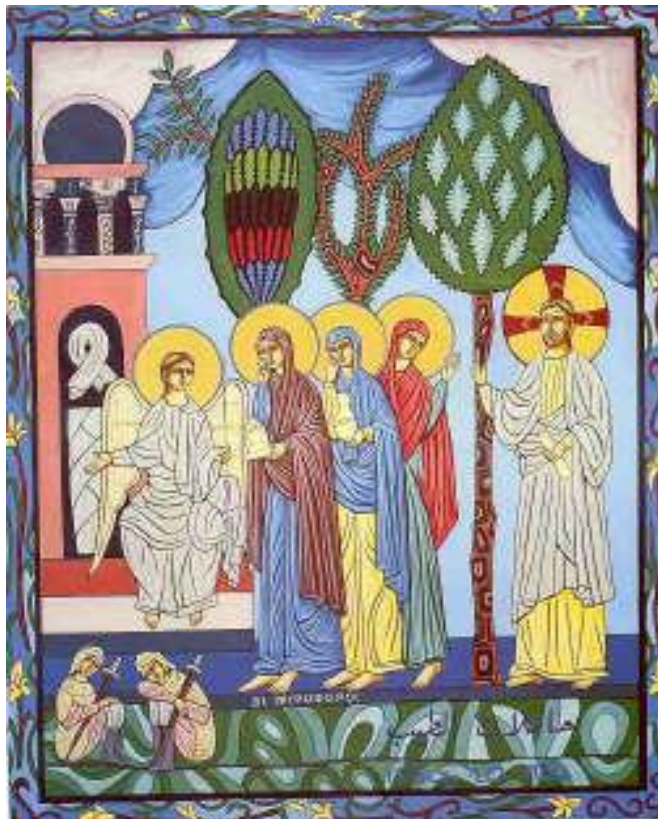
Christ Is Risen!

Truly He Is Risen!

„Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare Fecioară, bucurie a vestit la toată lumea; că din tine a răsărit Soarele dreptății, Hristos Dumnezeul nostru!

Și dezlegând blestemul, a dat binecuvântare, și stricând moartea, ne-a dăruit nouă viața veșnică”
(Troparul Nasterii Maicii Domnului)

Parohia Ortodoxa Romana
"Nasterea Preasfintei Fecioare Maria" din Boston

Icoana Duminicii Sfintelor Femei

Sfanta Liturghie incepe la ora 12:00 pm
Serviciile religioase ale parohiei au loc la
Biserica Ortodoxa Rusa cu acelasi hram:
8 Addison St, Chelsea MA 02150 (colt cu Washington Ave #110)

Preot paroh, parintele Narcis Stoica
Website: www.SfantaMariaBoston.org
Email: Parinte.Narcis@gmail.com
Cell Phone: (714) 488-2040

Duminica a treia dupa Pasti

(a Mironositelor)

18 aprilie (Prier) 2010

Cuv. Ioan, ucenicul Sf. Grigorie Decapolitul; Sf. Cosma Marturisorul, Ep. Calcedonului

Ap: Fapte 6, 1-7

Ev: Marcu 15, 43-47; 16, 1-8

Axionul Pastilor: "Îngerul a strigat."

Sfanta Liturghie a Sfantului Ioan Gura de Aur

Glas 2

In urmatoarele doua saptamani...

* Marti 20 Prier †)Sf. Teotim, Episcopul Tomisului

* **Vineri 23 Prier †)Sf. Mare Mucenic Gheorghe, purtatorul de biruinta**

* Sambata 24 Prier †)Sf. Ierarhi Marturisori Ilie Iorest si Sava, Mitropolitii Transilvaniei ; Sf Ierarh Iosif Marturisorul din Maramures ; Sf. Mc. Pasicrat si Valentin

* **Duminica 25 Prier †)Cuv. Vasile de la Poiana Marului**

* Miercuri 28 Prier **Înjumatirea praznicului Cincizecimii**

* In toate miercurile si vinerile din perioada Pentecostarului (adica de la Duminica Pastilor si pana la Duminica Rusaliilor) se da deslegare la peste.

* **Joi 22 Prier, ora 18:30 – Vecernie Mare cu Litie la Sf. Mare Mucenic Gheorghe, purtatorul de biruinta**

* **Vineri 30 Prier, ora 6:30 PM – Slujba Acatistului Sfintei Învieri a Domnului (ce se citește de la Paști până la Înălțarea Domnului) urmată de Ora de Invățatură de Credință – Tema: Sfânta Lumină de la Ierusalim (II)**

Pentru informatii, cercetati si website-ul parohiei noastre www.sfantamariaboston.org

* Domnul nostru Iisus Hristos sa binecuvinteze pe Doina si Dan Nicolescu pentru cei cincizeci de ani impreuna in taina casatoriei. Sa va bucurati de sanatate, unul de celalalt si de toti cei dragi, Maicuta Sfanta sa va ocroteasca pentru inca multi ani impreuna!

* Astazi dupa Sfanta Liturghie, sedinta de Consiliu Parohial. Vom discuta plusurile si minusurile din activitatea de pana acum (perioada Postului Mare si Pastelui) precum si viitoarele directii si actiuni.

Amintiti in rugaciunile dumneavoastra pentru sanatate si pe Alina, Cecilia, Angela, Simon, Constantin, Daniela, George, Evdochia-Marga, Maria, Dan-Victor, Doina, Dana.

Taina Spovedaniei in fiecare duminica la ora 10:30 inainte de Sfanta Liturghie, precum si dupa fiecare din slujbele din timpul saptamanii,

Care este pretul mirului; ce mir avem noi de dat?

(din predica la Duminica Mironositelor a Pr. Arhimandrit Teofil Paraiian)

Hristos a inviat !

“Noi pomenim pe Sfintele femei mironosite, care s-au dus la mormînt cu miresme pregătite si cumpărate de ele ca să aducă cinstire Mîntuitorului nostru Iisus Hristos. Sigur că femeile au stiut că Domnul Hristos a fost uns cu miresme de Iosif si de Nicodim. E amintit acest lucru în Sfînta Evanghelie de la Ioan, si stiind ele aceasta n-au fost multumite numai cu cîte miresme au adus cei doi, ci au vrut si ele să aducă ceva Domnului Hristos.

Sfîntul Evanghelist Marcu spune că femeile mironosite au cumpărat miresme, dar Sfîntul Evanghelist Luca spune că au pregătit miresme. Acum cum este? Au pregătit, sau au cumpărat? Au si cumpărat, dar au si pregătit. Cum? Au cumpărat ce nu aveau, si au pregătit din ceea ce au cumpărat cu ceea ce aveau ele, probabil avînd si ele ceva. Deci, au pregătit miresme din ceea ce au procurat si din ceea ce au cumpărat. Si s-au dus cu miresmele pe care le-au pregătit, să ungă trupul Domnului Hristos. Dar le-au pregătit degeaba. De ce? Pentru că atunci cînd au mers la mormînt au constatat că Domnul Hristos nu mai este acolo, că a înviat din morti. Li s-a spus de către un Înger c-a înviat din morti. Si atunci n-au mai întrebuintat miresmele, dar Domnul Hristos le-a primit dorinta lor de a-L cinsti. Pentru că a venit vorba de a cumpăra si de a pregăti miresme, ar putea pune cineva întrebarea: oare cît au plătit femeile pentru ceea ce au cumpărat, ca să pregătească miresmele? Cît au plătit? Că Sfîntul Evanghelist Marcu spune că au plătit, că le-au cumpărat. Cînd cumperi plătesti. Nu ni se spune cît au plătit pentru cît au cumpărat. De ce oare? Pentru că tot Sfîntul Evanghelist Marcu spune că femeia aceea care L-a uns pe Domnul Hristos cu miresme, în viață fiind El, înainte de moarte, a întrebuintat mir care putea fi vîndut cu mai mult de 300 de dinari. Stiti cît valorează 300 de dinari. Pretul a 300 de zile de lucru... Asa de mult a costat mirul acela pe care l-a vîrsat femeia peste Domnul Hristos. Nu ni se spune însă cît a costat ceea ce au cumpărat femeile mironosite ca să pregătească mir. Oare de ce? Eu mă gîndesc că de aceea n-a spus Sfîntul Evanghelist Marcu aceasta, pentru că ceea ce au adus femeile la mormîntul Mîntuitorului, ceea ce au vrut ele să aducă drept cinstire Mîntuitorului, nu are pret. *Nu poate fi pretuit cu nimic.* De ce? Pentru că femeile si-au pus în miresmele acelea toată inima lor. *Inima nu costă. Inima lor si-au pus în miresme!* Si atunci cît a costat? A costat inima mironositelor. Or asa ceva nu se poate pretui în bani. De ce mi-a venit mie în minte gîndul acesta? Asa, citind de mai multe ori, si totdeauna cu bucurie, o scrisoare a Sfîntului Apostol Pavel nebăgată în seamă de multi si care este cuprinsă în Sfînta Scriptură, în Noul Testament, si anume *Epistola către Filimon.*

Asa a fost atunci, dar acum cum e? Mai putem noi să dăm ceva Domnului Hristos cum au dat femeile mironosite? Asa cum au dat ele nu putem. Dar putem să dăm dorinta noastră de cinstire față de Mîntuitorul nostru Iisus Hristos. Care-i mirul nostru acum? Avem si noi un mir de dat? Dacă avem, care-i mirul nostru? Să ne amintim o alcătuire pe care ati auzit-o poate-n Postul Pastilor: *„Lacrimi dă-mi mie Dumnezeule ca oarecînd femeii păcătoase, si mă învredniceste să ud preacuratele Tale picioare, care pe mine din calea rătăcirii m-au izbăvit. Si mir de bună mireasmă să aduc Tie, viață curată întru pocăintă mie agonisită, ca să aud si eu glasul Tău cel dorit”.*

Ce-ti aduc Doamne? As vrea să-Ti aduc lacrimi si n-am. *Dă-mi lacrimi ca să-Ti aduc lacrimi.* As vrea să-Ti aduc mir ca femeia păcătoasă, dar n-am. *Dă-mi Tu ceea ce ar trebui să-Ti aduc.* Viață curată, mirul meu este viață curată întru pocăintă mie agonisită. Deci, viata curată agonisită, cîstigată prin pocăintă, este mirul nostru! [...]

Si acum, avînd în vedere toate lucrurile acestea, ne mai rămîne ceva. Ne rămîne să stim că lui Dumnezeu nu-I aducem anumite lucruri, anumite părți din viata noastră, ci *toată viața noastră* trebuie să fie o slujire adusă lui Dumnezeu. Tot ce facem pentru Dumnezeu este mirul nostru. Tot ce facem pentru Dumnezeu este cinstirea noastră. Tot ce facem pentru Dumnezeu este izvor de bucurie pentru noi. Femeile mironosite s-au dus la mormînt, nu L-au găsit pe Domnul Hristos, dar au găsit bucuria învierii Lui. Nu se poate să-I dai ceva lui Dumnezeu si să nu primești ceva de la Dumnezeu. Dumnezeu nu rămîne nimănui dator.

Si mai spun ceva frumos. În Sîmbăta lăsatului sec de carne cînd este Sîmbăta mortilor, este un cuvînt în Sinaxarul din acea zi, un cuvînt al Sfîntului Atanasie cel Mare, care zice asa: „*Cel ce unge cu miresme pe altul, el mai întîi miroase frumos*”. Ce înseamnă aceasta? Că orice bine pe care îl facem în lumea acesta este un fel de mir, si dacă facem un bine pentru altul, ne rămîne si nouă, si noi rămînem îmbogățiti cu binele făcut, chiar dacă binele pe care l-am făcut nu este anume pentru noi, ci este pentru altcineva. Pentru că nu poti unge cu miresme pe cineva fără ca tu însuti să te împărtășesti mai întîi de mirosul frumos al mirului. ... Să înmultim mirul în lumea aceasta ca să mirosim noi însine frumos si atunci vom putea să ducem Domnului Hristos nu numai *fapte singurate*, ci mai ales *inima noastră*.

(www.razbointrucuvant.ro)

Questions about the Myrrh-bearing Women

Q: The church names how many myrrh bearers? List them.

A: Holy tradition names seven myrrh-bearers:

1. Mary Magdalene
2. Mary, the wife of Cleophas
3. Joanna, the wife of Herod's steward
4. Salome, the mother of the sons of Zebedee, James and John
5. Susanna
6. Mary, the sister of Lazarus
7. Martha, the sister of Lazarus

Q: The myrrh the women carried symbolizes something we must also "carry" to Christ. What?

A: Myrrh was used to preserve things from corruption and dry them out. It also had a sweet odor, as did the other ointments and spices that the women brought to anoint the body of Jesus.

We must understand the myrrh in a mystical way if we are to truly understand the Christian way of the life. The women came to the tomb of Christ in order to bring Him myrrh, that is good works, and a life that is pleasing to God and free of corruption. We must not come to Christ empty-handed.

"The Myrrh-bearers, fulfilling the Old Testament Law, the law of Moses, bought perfumes and went to anoint His body, the body of Christ. And we, fulfilling the Law of the New Testament, the Law of Christ, must also acquire spiritual perfumes - His commandments: humility, meekness, peace-loving - and we must anoint His body with spiritual oil (that is, love and mercy). And His body is the Church of Christ" (Blessed Archbishop Andrei, "One thing Needful", pg. 67-8)

"You have heard, dearly beloved, that holy women who had followed the Lord came to the sepulcher with spices. They had loved Him when He was alive, and they showed Him their eager tenderheartedness even when He was dead. Their deed points to something that must be done in our holy Church. Thus as we hear of what they did, we must also think of our responsibility to imitate them. We, too, who believe in Him Who died, approach His sepulcher with spices if we are strengthened with the sweet smell of the virtues, and if we seek the Lord with a reputation for good works. And the women who came with spices saw angels, since those who advance toward God through their holy desires, accompanied by the sweet smell of the virtues, behold the citizens from on high." (St Gregory the Dialogist, "Forty Gospel Homilies", Homily 21, Pg. 158)

Q: The angel singled out a single person to tell of the resurrection, apart from the rest of the disciples as a group. Whom? Why?

A: When the angel instructed the women, he specifically told them to announce the resurrection to Peter: "But go your way, tell his disciples and Peter that he goeth before you into Galilee: there shall ye see him, as he said unto you." (Mark 16:7)

The angel singled him out in order to help him regain confidence that the Lord had accepted his repentance. The Lord Himself also singled out Peter when he restored him fully by means of His three questions after they had dined by the seashore. The Lord is always present and will always forgive, but we frail ones need to be reminded of this fact continually.

Blessed Theophylact explains: "He names Peter separately from the other disciples, as Peter was the foremost of the apostles. Also, because Peter had denied the Lord, the angel singles him out by name so that, when the women came and said that the Lord had commanded them to tell the disciples, Peter could not say, 'I denied the Lord, and therefore I am no longer His disciple. He has rejected me and abhors me' The angel added the words, 'and Peter' so that Peter would not be tempted to think that Jesus found him unworthy of mention, and unworthy to be ranked among the Lord's disciples, because of his denial." (Ibid.)

"After this, the angel told the women to proclaim these joyful tidings to the apostles 'and Peter'. Why 'and Peter'? Surely because Peter was feeling far more confused than the other disciples. His conscience must have been pricking him for his having three times denied the Lord, and for having finally fled from Him. The loyalty of the Apostle John, with whom Peter stood closest to the Lord, must have made Peter's conscience the more tender. John had not fled, but had remained beneath the Cross of his crucified Lord. In brief, Peter must have felt a traitor to his Lord, and must have been very uneasy in the apostles' company, especially that of the most holy Mother of God. Peter's name means "rock", but his faith was not rock-firm. His hesitancy and timidity made him scorned in his own eyes. He needed to be set back on his feet and to have his dignity as a man and as an apostle restored. The Lord, in His love for mankind, did this now, and this is why the angel made special mention of Peter by name." (Blessed Bishop Nikolai Velimirovic, "Homilies", Page 235)

www.orthodox.net